

която прѣчи да потъватъ дълбоко, когато газятъ изъ блатата. Шията и човката имъ сж дълги, та могатъ да вадятъ плячката си изъ тинята. Подобно нѣщо виждаме и у насѣкомитѣ: пеперудитѣ иматъ дълго хоботче, съ което изсмукватъ сокъ отъ цвѣтоветѣ, а бръмбаритѣ иматъ здрави челюсти, съ които дъвчатъ кжсчета отъ листата или твърдитѣ части отъ други насѣкоми.

Краката на рибаря сж високи, голи, съ малко ципа между прѣститѣ, за да не потъва, когато гази изъ блатата.

Ако разгледаме животнитѣ, които живѣятъ въ водата, ще видимъ сжщо, че и тѣ сж най-разнообразно нагодени, за да живѣятъ тамъ. Повечето отъ тѣхъ, напр. рибитѣ, дишатъ съ хриле. Има и такива животни, които, докато сж малки, живѣятъ въ водата и дишатъ съ хриле, а когато порастнатъ, ставатъ сухоземни и тогава дишатъ съ бѣлъ дробъ (жаба). Краката на бозайниците и птицитѣ, които плаватъ по водата, сж снабдени съ плавателна ципа и приличатъ на лопати, а тѣлото не се намокря, защото е мазно.

Повечето животни намиратъ храната си *дене*, но има и много такива, които сж се приспособили да търсятъ прехраната си *ноще*, когато другитѣ спятъ и почиватъ. Тѣлото на такива животни е пакъ отлично приспособено за нощенъ животъ: очитѣ на едни сж приспособени да виждатъ ноще по-добре (котка, бухалъ), у други слухътъ е много силно развитъ (прилепъ), движатъ се бързо и безшумно, обагрени сж тъмно, та не